

OKTAN KELEŞ

ADGUK ÖĞRETİSİ

DESTEK YAYINLARI: 1707

ARAŞTIRMA: 380

OKTAN KELEŞ / ADGUK ÖĞRETİSİ

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yayımlar Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştı

Sayfa Düzeni: Canısu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Samet Ersöz-Mesud Topal-Nursefa Üzümler

Destek Yayınları: Şubat 2023

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-855-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukan.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Yıkılmazlar Basım Yay. Prom. ve

Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad.

No. 62/B Bağcılar / İstanbul

Sertifika No. 45464

Tel. (0) 212 630 64 73

OKTAN KELEŞ

ADGUK ÖĞRETİSİ

İÇİNDEKİLER

TAKDİM-1	7
TAKDİM-2	9
TAKDİM-3	13
ÖNSÖZ	15
GİRİŞ	25
1. BÖLÜM: ADGUK ÖĞRETİSİ BAŞLIYOR	31
Adguk Metninden Seçmeler	189
Ve Kitap Açıldı, Ay Yüzünü Gösterdi.....	205
2. BÖLÜM: ADGUK ÖĞRETİSİ'NDEN	
SEÇME HİKÂYELER	209
<i>Adguk'a Görünen</i>	210
<i>Girdiğin Gibi Çıkamazsın</i>	218
Burası Orası Değil	236
<i>Nanane'nin Öğretisi</i>	243
<i>Atçı Rogor'un Tanrı ile Savaşı</i>	247
<i>Tapınağın Gölgesinde Aşk</i>	251
<i>Tanrı mı Büyük İnsan mı?</i>	255
<i>Hikâyeler İçerisinde Hikâyeler</i>	259

<i>Sözün Bittiği Yer.....</i>	<i>267</i>
<i>Zanaatkârla Sanatkârın Savaşı</i>	<i>270</i>
<i>Ay Kadını Yayay.....</i>	<i>275</i>
<i>Tanrı'nın Gözü.....</i>	<i>280</i>
<i>Adguk ve Savaşı</i>	<i>297</i>
<i>Adguk ve Usta</i>	<i>298</i>
<i>Köylü ve Adguk.....</i>	<i>299</i>
<i>Adguk'un Tabiatla Konuşması</i>	<i>303</i>
<i>Buranın En Bilgeleri Mezarlıkta</i>	<i>307</i>
<i>Gemkül, Umburda ve</i>	
<i>Onbul İsimli Kişilerin Tartışması</i>	<i>314</i>

TAKDİM-1

Asıl uyanınca başlarmış insanın kendi tarihi. Hazzın bu altın çağında, sadece ve yalnızca dileyenleri; bu derin, saçma uykudan-kandırılışlardan uyandıracak olan bir öğreti ile, ADGUK Öğretisi ile karşı karşıyasınız. Kitabın en başlarında kim olduğu belli olmayan, zavallı-sığıntı bir adam zannedebiliriz ADGUK’u. Açıkçası, önce korkabiliriz de kendisinden. Doğruları eğip bükmeden anlatmasından, bize kendimizi göstermesinden. Sakın korkma! Korkulacak olan rüyadan-sahte olandan çıkamaman, ömrün boyunca sana kendini “Tanrı” diye tanıtanların kölesi olarak kalmandır. Hikâye boyunca; kimi zaman öğrenci, kimi zaman öğretmen, kimi zaman sadece izleyici, bazen de anlatıcı olarak tanıyacağız kendisini. ADGUK, bu kitap sayesinde, öykülerle, kelimelerle, resimlerle çağımızda varlık âleminde yeniden bizlere sığındı. Misafirimiz baş tacıdır bizim. Bereketidir. Bu bereketi, bolluğu, bu kadim ve esaslı öğretiyi; bir su gibi yudum yudum, doya doya içmek bizlere nasip oldu. Anlatılacaklar sadece hikâye mi, okudukça siz buna daha iyi karar vereceksiniz.

Günümüz Türk ilinde, vatanımızda; bölücülere-gericilere inat, bizlere, kendi içimize ışık tutarak, yol üzerindeki seyrimizi gösterecek ADGUK Öğretisi. Bu öğretinin günümüze ulaşmasını sağlayan; emeği geçen tüm isimsiz kahramanlara ve bu kadim bilgileri ustaca kelimelere döküp bize aktaran Sayın Oktan Keleşe sonsuz teşekkürler. Ayrıca eklemek isterim ki bu çağda ADGUK Öğretisi’nin ilk öğrencilerinden biri olmak bana mutluluk ve gurur vermekte.

Öğretiye ait bu ilk kitap ile anlayacaksınız ki her şey daha yeni başlıyor. Adı, 2023 yılı ile birlikte anılacak olan ADGUK Öğretisi;

Türk Milleti'ne Ata-Ruhlardan bir armağan. Aldık ve kabul ettik; sevinçle, merakla. Öğretiden bir söz ile bitirelim:

“Hayat kurtaracak yeni bilgiyi öğrenme yolun varken, reddetmek zalimlik olmaz mı? Yeni bir bilgiyi öğrenme imkânın varken, elindekiyle yetinmek ve yeni bir üst seviye bilgiye göre şu anki konumun seni cahil bırakmaz mı? Bu seni bir yerme değildi, sadece bir uyarı. Bu sözler sana bir ayna tutmak içindi.”

Bilgiden çok bilgelik yolunda seyretmek, suda, aynada kendimizi ve tüm varlık âlemini görmektir isteğimiz. Seyrimiz su gibi aksın.

Doç. Dr. Özlem Genç

TAKDİM-2

Sonra meleklerle: “Âdem için secde edin.” dedik...

İşlerine geldiğinde en küçük eylemlerde ve fiillerde Tanrı'nın hikmetini arayanlar, konu Tanrı'nın sözlerine geldiğinde nedense aynı hassasiyeti göstermezler. Örneğin, kutsal kitaptaki “Ben”, “Biz” ve “O” hitapları ve bu hitaplar arasındaki ayrımları görmezden gelecek, burada edebiyat ya da mecaz var diyerek geçiştirirler. Oysaki Tanrı'nın kutsal kitabındaki bu kelimelerin anlamlarının farkına varamayanlar, hayatlarında karşılaştıkları zorlukların hangilerini Tanrı'ya, hangilerini İnsan'a, hangilerini tabiata atfedeceklerini, şeytan misali ayırt edemezler. Şeytan da kendi seyrinde, karşılaştığı zorlukta işlediği fiili, “Beni azdırışın hakkı için” diyerek Tanrı'ya atfetmiş ve secde etmeyi reddetmemiş miydi?

İşte bu secde meselesi, Türklük öğretisini, Doğu ezoterizmi (batın) ve Batı ezoterizminden (zahir) ayıran noktadır. Anlatmak istediğim, Türk'ün âlemlerdeki görevi, secde etmek değil, secde ettirmektir. Doğu ve Batı ezoterizmi Âdem'in zahirine (madde hali) ya da batınına (mana hali) secde etmek üzerine kurulmuşken, Türklük öğretisi Âdem'e secde ettirmek üzerinedir.

Yusuf babasına: “Babacığım, ben rüyada on bir yıldızla, güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki onlar bana secde ediyorlardı” dedi...

Aslında farklı coğrafyalarda farklı isimler alan öğretilerin hepsi tek öğretinin bir nevi farklı renklerinin ismidir. Dönem dönem unutulmuş Türklük öğretisi, farklı zamanlarda, farklı

coğrafyalarda, farklı bilgiler ile tekrar hatırlatılmıştır. Türklük öğretisi, Mısır'da İdris Yalvaç ile filizlenmiş ve bu coğrafyada Hermetik öğreti olarak adlandırılmıştır. Daha sonra Mısır'da bozulmaya yüz tutan Türklük öğretisine, Yusuf Yalvaç yeniden can suyu olmuştur. Yusuf Yalvaç'tan sonra, Türklük öğretisinin bir kısmı, çeşitli coğrafyalarda ortaya çıkan gnostik öğretilerin (Apollon ve 12 rahibi, Esseni başrahibi ve 12 yardımcısı) ana teması sayılmıştır.

Yazmak, harfleri kendine secde ettirebilmektir...

Dedik ya aslında öğreti tek, hikâye tektir.

Tek hikâyeyi beyaz sayfaya yazan kalemin mutlak sahibi ilahi yazardır. İlahi yazar, beyaz sayfaya istediğini yazmakta özgürdür. Bundan dolayı kalemin ne yazacağı gayb yani bilinemezdir. İşte bu kitapta okuyacağınız ADGUK Öğretisi, günümüze uyarlanmış, çağlar boyunca çok az kişiye aktarılmış, bilinmeyen bir garip hikâyesidir.

Bu bilinmeyen hikâyeyi okudukça zihninizdeki zıtlıklar ortadan kaybolacaktır. Hayatınızdaki zıtlıkların, aslında birbirini tamamlayıcı birer ilkeden ibaret olduğu anlaşılacaktır. Bunlara ek olarak, sözlü edebiyat (mecaz) ile Tanrı kelamının ayrımının farkına varılacaktır. Dahası, bir Kün emri ile halk olan bütün yaratılmışlığın ve bu kadar çok gibi görünen mevcudatın, aslında tek hakikatin birer yansımasından ibaret olduğu anlaşılacaktır.

ADGUK Öğretisi ile yazılan bilgiler başlangıç mı yoksa son mu olacak bilemiyoruz. Bunu belirleyecek olan kalemin sahibi Atam Oktan Keleş'tir.

Oktan Keleş, yazılanın yazardan ayrı olmadığını, bizlere yaşam tarzıyla, samimiyetiyle, yaratılmışlığa yaklaşımı ile öğreten kişidir. Hikâyenin rengine göre kimi zaman Deruni Baba, kimi zaman Bilge, kimi zaman Öğretmen, kimi zaman Kambaba, kimi zaman Dost, kimi zaman Asker, kimi zaman Devlet Adamı olabilmektedir. Ama en önemlisi, bütün hikâyelerinde O'na yani Tek hikâyeye işaret etmektedir. Bu vesile ile Oktan Keleş'e bir kez daha tek hikâyeyi

işaret eden, kadim sırların ifşa olduğu, ADGUK Öğretisi’ni bizlerle paylaştığı için gönülden teşekkür etmek istiyorum.

Takdimi, tek hikâyeyi yazma yetkisine sahip olan, bu cihanda az sayıda görünen ve Yüce Ataların Ulusu olan Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün anlamlı bir sözü ile sonlandırmak istiyorum:

“İki Mustafa Kemal vardır.

Biri ben, et ve kemik geçici Mustafa Kemal...

İkinci Mustafa Kemal, onu ‘ben’ kelimesi ile ifade edemem;

o ben değil, bizdir!”

– Gazi Mustafa Kemal Atatürk

Ozan Aydın

TAKDİM-3

Kadim öğretiler denilince aklınıza ne gelir?

Hani “Coğrafya kaderdir” derler ya, kadim öğretilerin de her biri ilgili coğrafyanın kaderi doğrultusunda yön almıştır. Bu yön doğrultusunda hakikate ait bilgi sembollerine kadar o coğrafya nezdinde özelleştirilerek yazıya dökülmüştür. İlgili coğrafya nezdinde her bir öğretinin ismi dahi farklılaşmıştır.

Kadim öğretiler, yer alınan coğrafya nezdinde isim farklılığı gösterse de temelleri tek bir hakikat üzerine inşa edilmiştir.

Asıl düşünülmesi gereken, her biri farklı isimlerle anılan Tek Hakikat’e ait öğretilerin kaynağının neresi olduğudur.

Tüm kadim metinlerde gökten gelen anlamına gelen demir misali, tek hakikate ait bilgi de göğe aittir. Tek hakikate ait bilgi ilk olarak gök sakinlerine ve oranın bilgilerine zikredilmiştir, dünya-daki var olan coğrafyalar henüz yaratılmamışken...

ADGUK Öğretisi’nin, coğrafya nezdinde şekillenen geçmişe ait sözlü ve yazılı kadim öğretilerden farkı, *Tek Hakikat*’in gök sakinlerine zikredilen ilk bilgiyi içeriyor olmasından ileri gelmektedir. Dünya tarihinde ilk kez *Tek Hakikat*’in bilgisini yer kaynaklı değil, göklerden gelen bir ses kaynaklı metinden okuyacaksınız!

Elinizdeki kitabın içeriğindeki metne ait bilgileri okudukça, bugün değişen, dönüşen, evrimleşen bir çağın henüz daha ulaşmadığı noktaya; zihinsel bir devrim, bir sıçrayış ile vardığınızı anlayacaksınız.

Yıldırım misali düşecek bu devrim niteliğindeki göğe ait okuyacağınız bilgilerden biri ADGUK Öğretisi’nde:

“Tanrı, önce Kendi’ni yarattı!” ifadesi ile geçmektedir.

Kadim öğretilerin her birinde Tanrı'nın ikinci ve daha alt bir vasıfta Tanrı yarattığı ifadesi yanlış bir şekilde yer almışken; ilk kez ADGUK Öğretisi'nde yukarıda geçen ifade ile *Tek Hakikat'e* ait yaratılışın bu kısmına ait bilginin aslı meydana çıkmıştır. Yani ortada ikinci bir tanrı yoktur...

ADGUK Öğretisi'ni bir Türk öğretisi haline getiren de kitabın içerisinde daha pek çok kez karşılaşacağımız inci misali bu bilgilerdir. Sadece bu bilgi kapsamında Atalarımız Göktürklerin taş kazıdıkları en önemli metinler anlam kazanmaktadır. Göktürklerin taş kazıdıkları "Üze kök tengri asra yağız yır kılındukda" şeklinde yer alan metinde hem Tengri ifadesi geçiyor hem de bir var edilmeden bahsediliyor. "Kök Tengri yaratılmış mı? Bu anlamsız değil mi?" sorusu "Tengri kendini de yarattı!" ifadesi ile bambaşka ve deruni bir ilmi bakış kazanmaktadır.

ADGUK Öğretisi'ne ait bu ilmi bakışın tanımını Yunus Emre'nin dizelerinde can bulmuştur:

"İlim, ilim bilmektedir. İlim kendin bilmektir."

İlk zikredilen ilim kelimesi görünene aittir. İkinci kez zikredilen ilim görünmeyene aittir. Üçüncü ve son kez zikredilen ilim kelimesi ise zahir ile batının birlikteliği ile yükselinebilecek kendin ifadesi ile anlatılan yaratılmamışlığa aittir.

İşte *Tek Hakikat'e* ait bilgiyi ilk kez göğün sözleri üzerinden anlatan ADGUK Öğretisi'nin ilmi bakışı da kendin/yaratılmamışlık üzerinedir...

Öğrencisi olmaktan gurur duyduğum elinizdeki kitabın yazarı Yüce Atam Oktan Keleş, Yunus Baba'nın üçüncü kez dile getirdiği ilim ile Yüce Türk Milleti'ne seslenmektedir.

Bu ses O'nunla yaşayanların sesidir...

Baran Aydın

ÖNSÖZ

Özellikle Türkiye’de din algısının, törenin lakaytlaştığı, kafaların hem sözde dindarlar hem de ateistlerce karıştırıldığı, bazı değerlere bilgisizlerin tam bir nefret buhranı yaşattığı, algılattığı şu dönemde; bazı bilgilere, bazı değerlere bir de bu gözle bakılması, değerlendirilmesi için; kalemimi yayıma ok yaptım, atıyorum bu karanlığa, karanlık akla... Ve davet ediyorum tüm Balaları bu cenge. Karanlığa ışık olacak yorumları ile şimdilik GAKGUK’a karşı ADGUK.

Atamızın şu anlamlı sözleriyle başlamak istiyorum:

“Bütün insanlığın varlığını kendi şahıslarında gören adamlar zavallıdır. Besbelli ki o adam birey sıfatı ile yok olacaktı. Herhangi bir kişinin yaşadıkça memnun ve mutlu olması için gereken şey; kendisi için değil, kendisinden sonra gelecekler için çalışmaktır. İnsan böyle hareket ederken, ‘Benden sonra gelecekler acaba böyle bir ruhla çalıştığını fark edecekler mi?’ diye bile düşünmemelidir. Hatta en mutlu olanlar, hizmetlerinin bütün nesillerce bilinmemesini tercih edecek karakterde bulunanlardır.”

– Atatürk, 1937

“Değerli halkımız ise kendisine mukaddes akideler şeklinde telkin edilen bir sürü batıl görüş ve inanışların tesiri altında uyumuş kalmış. Bu arada beni en çok üzen şey nedir bilir misin? Halkımızın zihninde kökleştirilmiş olan her şeyi başta bulunanlardan beklemek alışkanlığı.”

6 Mart 1930, Antalya

Atatürk’ün bir sohbetinden aktaran Hasan Rıza Soyak

“İskender dünyayı fethetmişti. Ben böyle bir şey yapmadım. O, dünyayı istila edeceğim derken, kendi vatanını unutmuştu. Ben vatanımı hiçbir zaman unutmayacağım.”

– Atatürk

Değerli okuyucular; bu kitap gnostik bir eser olarak algılanmalıdır ve bir sır kitabıdır. Kitabın ilgili bölümlerinde gnostik, batını eserler hakkında bilgi verilmektedir. Sır, numeroloji, arkaik betimlemeler görülecektir kitap boyunca. Burada bir not ekleyelim ki bugün birçok mit, gnostik eser din karşıtı gibi algılandığından, birçok entelektüel bilgi maalesef ki özellikle dindarlar tarafından elde edilememektedir. Sözde İslamlaştırılmış metinlerde rivayet adı altında anlatılan birçok hikâye ve konunun, aslında Eski Yunan miti, Sümer mitolojisi ve daha birçok kaynakta geçtiği, başka bir şey olmadığı da açıktır. Abartısız yüzlerce örnek verilebilir ama konumuz bu değil. Mesela Zerdüştlerin İyilik Tanrısı'nın ismi Yazdan'dır. Tanıdık geliyor mu? Yine İslam kaynaklarındaki bir rivayete göre, “İsa gelecek domuzu kesecek” minvalinde. Sırf bu söz bile birtakım Müslümanlarca alınıp, üstelik de iman konusuymuş gibi anlatılır. “Kaç tane domuz kesecek?” diyenlere de ne tepki verildiğinin takdiri sizin. Oysa eski mitolojik metinlerde Adonis, Domuzi'yi keser. Belli döngülerde de (gök teolojisi, mitolojisi) kesecektir. Bunlar hikâyeyle anlatılır. Domuzi, bildiğimiz temmuz ayına ismini veren mitolojik tanrı adı veya tanrısal kavramdır. Yani Domuzi'nin gökteki turu biter, Adonis onu kesmiş olur, yerini almış olur. Bu ve bu gibi birçok hikâye, aklınıza hangi uygarlık geliyorsa, o dönemin en baskın medeniyetinin öğeleri olarak ve şekil değiştirerek günümüze kadar gelmiş olur.

Tabii ki burada bütün rivayetlerden söz etmiyoruz. Bulunan herhangi bir gnostik eser üzerine bir pentagram çiz, olur size sözde bir büyü kitabı, çözilemeyen, anlaşılamayan bir eser. Bunun yanı sıra çözülenler de eğer tehlikeli bilgi gibi algılanırsa, sırlanır,

gizlenir. Apokrif eser damgası yer vs. Bu kitapta yer yer bu konuya da değinildiğini göreceksiniz.

Bu kitap bir din kitabı değildir. Bu kitapta, bu toprakların bilinen tarih boyu çözülebilen söylencelerini ve ayrıca bugüne kadar hiçbir yerde yazılmamış, duyulmamış sırlar, işaretler, betimlemeler olduğu gibi, Anadolu tasavvufundan tutun bugüne kadar gelen birçok inancın hiç bilinmeyen metinlerini göreceksiniz. Bu kitapta verilen metinleri; yayın tarihinden sonra geriye dönük araştırırsanız; mecazen kullanılan örnekler haricinde ve kitaptaki metnin daha iyi anlaşılması için verilen bazı bilgiler haricinde, hiçbir kitapta, yazılı basında da sosyal medyada da hiçbir haberde bulamayacaksınız. Tabii ki yayımlandıktan sonra aşırıanlar her zaman olduğu gibi yine zuhur edecektir. İzin almadan yapılan en ufak yayın, hukuk yollarına başvurma hakkımızı kesinlikle faaliyete geçirecektir. Bu yüzden aslında *Atasagun* romanımın bir parçası olarak yayımlamayı düşündüğüm bu çalışmanın, başka bir roman başlığı altında bir bölümünü yayımlıyorum.

Kitabın ismi: *ADGUK Öğretisi*. Kitap, ismini kitabın içinde sıkça adı geçen ADGUK ismindeki bir bilgeden almakta. ADGUK kelimesi Divanı Lügatit Türk'te, “*meçhul, kimliği bilinmeyen, tuhaf, sığıntı bir adam*” şeklinde yer almakta. ADGUK maddesi, Divanı Lügatit Türk eseri üzerinde belli tarihlerde çalışılmış, irdelenmiş. *ADGUK Öğretisi* kitabında bir ifade var: “*Sığındım varlık âlemine geçici*” ki sığınmak geçiciliktir. Şimdi de ben, sizin aklınıza, kalbinize geçici olarak sığınıyorum. Kabul edip etmemek kararı, sığınılan yerin sahibinin. ADGUK kimdir bilinmez, ama öğretisi sırlarla dolu.

Şimdi bu kitap hakkında bazı bilgiler verelim. Bu antik kitap parşömenlere yazılmış, resimlenmiş ve hikâyesi de oldukça enteresan. Elde olan bilgiler puzzle'nin bir parçasını tamamlar gibi. *Olay çok çetrefilli, ama kısaca anlatalım:*

Yıl 1943, Türk İstihbaratı Ankara'da bir adamın peşinde ve arama esnasında adamın valizinin içinde birçok parçanın yanı sıra

bir *parşömen tomarı* bulunur. O yıllar, 2. Dünya Savaşı yılları ve Hitler'in ajanlarının her yerde cirit attığı yıllardır. *Tomar*, SS Nazi işareti kol bandıyla sarıdır. Üzerinde Almanca “*Türk kitabı* vs.” etiketi olduğu gibi, şu isim elyazısı ve daktilo yazısıyla not edilmiştir: *Franz von Papen*. Devamı var araştırırsanız. Bu şahıs 1939-1944 yılları süresinde Türkiye'deki Alman büyükelçisi idi. “Alman Şansölyesi” payeli Hitler'in 1933 yılın-

da iktidara gelmesinde en önemli rolü oynayan Alman diplomat ve devlet adamı olarak tarihe geçmiştir. Özellikle Türkiye'yi kendisi istemiş ve o yıllarda adı birçok meseleye karışmıştır. Hitler'in eski eserlere düşkünlüğü bilinmektedir. Üzerinde yine kod isimler bulunan kâğıt Türk İstihbaratı'nca irdelenmiş, bu olayla ilgili dokunulmazlığı olan Franz von Papen nezaketli bir şekilde sorgulanmıştır. Büyükelçinin morali hayli bozuktur. Sebebi ise, bu parşömenlere duyduğu ilgidir. *Tabii ki olay örtbas edilmiş, dokunulmazlığın vermiş olduğu zırhla da o yıllarda bir şey gündeme gelmemiştir. Muhtemelen parşömenleri kuryeyle Almanya'ya gönderiyordu. Yakalanan kişi ve olayla ilgili olarak “Buluntular arasındaki bu parşömenler acaba Almanların şifreli bir mesajı mı?” diye üzerinde durulsa da, olayın bir tarihi eser kaçakçılığı olduğu meydandaydı. Franz von Papen, parşömenlerin kendi özel malı olduğunu söylese de dışarıda yakalandığından dolayı parşömenlere el konmuştu. Konuyla ilgili Ankaralı bir köylüye ulaşıldı. O dönemin Ermeni vatandaşlarından biriydi. Sorguda Çorum Vilayeti'nden birinden parşömenleri satın aldığını itiraf etmişti. İronik olsa da bu olayın üzerine düşülme sebebi; Alman büyükelçisinin ismi, ele geçirilen*